

гелн-тъ, по учение-то на Църквж-тж, сж: а) духове чисти, предстоящи-тъ предъ престола Божій и испълняющи-тъ Божіе-то повелѣніе, б) ти сж вѣрни-тъ наши наставници въ вѣрж-тж и благочестіе-то, в) ти сж пазители-тъ наши-тъ души и тѣлеса, г) — наши молитвенници и предстатели прѣдъ Бога въ живота, д) неспиратъ своіж-тж помощь на чловѣци-тъ и при края на живота (см. Бог. Еп. Макар. Том. 2. стр. 278—280). Отъ това понятіе за Ангелы-тъ открыватъ сж обязанности-тъ ни, относими къмъ тѣхъ:

а) Ные смы длѣжни да имъ показваме почитаніе и да ги призываваме въ молитви-тъ си. Дума Св. Амвросій: «болни-тъ не «могатъ да испросятъ на себѣ помощь, отъ лекаря, ако той не е «повыканъ къмъ тѣхъ чрѣзъ стараніе-то на други. Немошна-та на- «ша плѣтъ, болна-та душа, свързанна-та съ грѣховны свръски не мо- «же да взясни на оня лекаръ венчко, кое-то е нужно. Спорѣдъ то- «ва трѣбѣ и ные да ся обрѣцами чрѣзъ молитвж-тж къмъ тыя Ан- «гелы. кой-то ни сж дадени кото епомощници» *Lib de vin. cap. IX. p. 200 et. 55. t. 11. ed. 1690.*

Дума Іоан. Лѣтвичникъ: «азъ когато съмъ жадувалъ за по-го- «лѣмъ успѣхъ, то въ тактъвъ случай е просвѣщавалъ мене явившій «ся мнѣ Ангелъ (Лѣт. 27. 47).

б) Ные смы длѣжни да имами къмъ тѣхъ благодарнж любовь за тѣхно-то служеніе на спасеніе-то ни и заради, че ти не ны оставятъ, макаръ ные непрестанно ги огорчаваме съ наши-тъ грѣхове; в) да ся стараемъ да достыгами съдружество-то съ тѣхъ поерѣдствомъ очищеніе-то себе отъ грѣха и усвоеніе-то на себѣ колкото ся може Ангелски-тъ евоинства на чистотж-тж и други-тъ добродѣтели, и строго да бдимъ не само надъ наши-тъ дѣйствія, нъ и надъ думы-тъ и мысли-тъ, за да не бы оскърбявали Св. Ангелы, които макаръ да пребываватъ съ насъ всякога видатъ лице-то на Отца небеснаго, и да не бы ги отдалечявали отъ себе; зашто-то както пчели-тъ ся отдалечаватъ отъ тамо, гдѣто е смрадно, така и Ангели-тъ ся отдалечаватъ отъ тамо, гдѣто е грѣхъ-тъ.

г) За по успѣшно-то предназначаніе себе отъ грѣховѣ-тъ ные трѣбѣ непрестанно да помнимъ за присѣтвіе-то съ насъ наши-тъ Ангелы хранители. Както говори Св. Иларіонъ: «когато предназначаніе-то «да ся случатъ свидѣтели въ престѣленіе зашира свършваніе-то на- «мысленно вече въ душж-тж: то колко трѣбѣ да бжде неукоризнен- «но поведеніе-то на Христіянина, когато той си представи, че от- «вѣскадѣ го окружаватъ поглѣди-тъ на толко множество духове Ан- «гелски, кой-то сж свидѣтели не на едни-тъ само наши дѣла, нъ и «на самы-тъ (чи) намѣренія! Когато ни повлече немощна-та природа «къмъ страстно въздѣленіе: не трѣбѣ ли ные да почувсуваме стра- «ха въ присѣтветвіе-то на окрѣжаѣщи-тъ насъ ликове Ангелски?» (*Enalat. i n. psal. 118 lip l p. 247 ed. Ren.*).

д) Да внимаваме добри-тъ внушенія на Ангелы-тъ и да ги по- «слѣдваме като ся занимаваме съ молитвенно-то настроеніе на духа. Дума преп. Нилъ: «Ако ся молишь истинно, много извѣстія ще при- «добиешъ; и Ангели щжтъ приидатъ къмъ тебѣ, както къмъ Данаила «и всякога бываеми-тъ щжтъ ти възвѣщаватъ (о мол. гл. въ Добр. ч. IV); а